

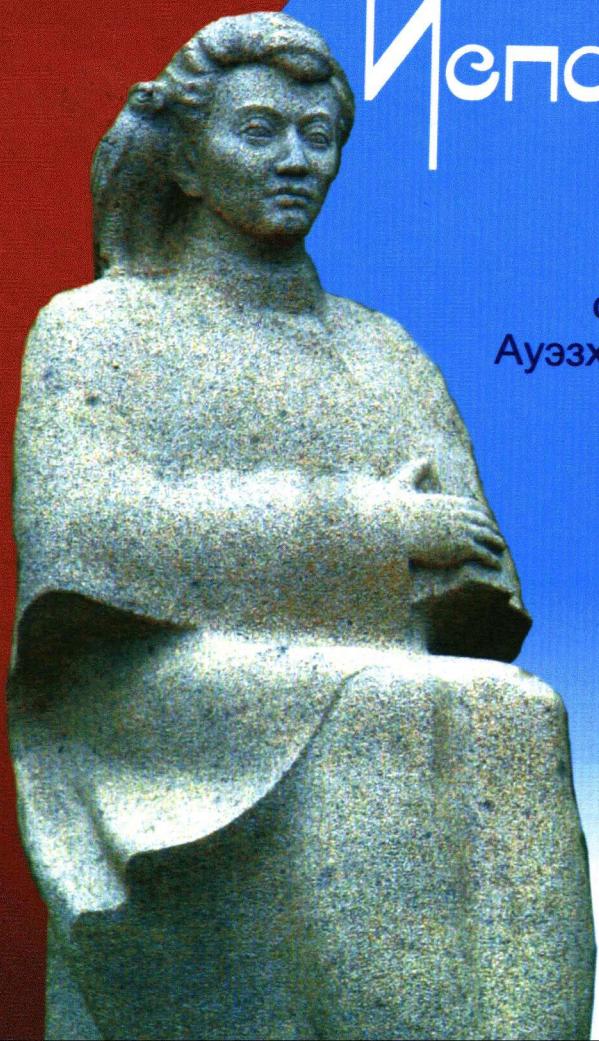
821.512.122

Ж 88

Магжан Жумабаев

Исповедь

Перевод
с казахского
Аүэзхана Кодара

Магжан Жумабаев

ИСПОВЕДЬ

**Перевод с казахского
Ауэзхана Кодара**

Петропавловск 2011

— Сәрсен, ашу дүшпан, ақыл дос, сабыр қыл. Пәлен жыл еш шай десслеген қосақтан айрылу оңай емес. Заты адап ас арамға айналса, қайтадан адалдап алу шаригатта да бар нәрсе... Мысалы әйелдің олай-бұлай оғаш мінезі білінсе, оны шешіндіріп, төбесінен қырық шелек сұық су қюо керек дейді шаригат...

Кожаның аузынан мынау сөз шығар шықпаста-ак, бес-алты қатын жаңа есін жинап келе жатқан Шолпанды сүйрелеп ала да жөнелді...

Сентябрьдің салқын түнінде қараңғы шорам үйде бес-алты қатын тырдай жалаңаш шешіндіріп, сүйемелеп ұстап тұрганда Шолпанның шала-шарпы есі бар еді. Бір қатын тістеніп келіп, үлкен темір шелекпен мұздай сұық суды Шолпанның басына құя салды.

Үн шығармады, бірақ селк ете түсті Шолпан. Тап сол секундта Шолпанның миында біткен өмірі нажағайдың отындей жарқ етіп өтті...

...Жаңа шолпы тағып, сол шолпыны әдейі сылдырату үшін жүкті әдейі қайта-қайта бұзып жиғаны... Апасынан жалынып сұрап қыз ойнаққа барулары... Сәрсенбайдың босаға аттағалы келгені... Бірінші түн... Үшкірген қожаның бұқа көзі... Әзімбайдың кара мұрты... Тістенген қатын күбірлей-күбірлей екінші шелек суды құйып жіберді. Шолпан болар-болмас: «Алла...» деді...

— Қар бетпак, саған Алла не керек?! деді бір қатын.

— Ештеңе етпес, қарагым, жастық та... құдай таупық берсін, деді екінші біреуі.

Шолпанда басқа сөз болған жоқ, ой да жоқ еді. Денедегі каннның мұзға айналуымен ой да күнгірт тартты, сөнді. Шолпан көзін жұма берді. Үшінші, төртінші, бесінші... шелек. Біразға дейін сұық суды құйып жібергенде, дене селк етіп кеткендей болып тұрды. Біраздан соң ол да бітті...

Ертенніне түс кезінде Шолпан күшпенен көзін ашып, сыйырлап:

— Балам кайда? Әлгі неге келіп бір көріп шықпайды? — деді де, көрпенін бұрышын құшақтағандай болып, ерні беу-беу дегендей кимылдан, сұлық болып тағы талып кетті...

Күнмен таласа Шолпан да өмірімен қоштасты.

СТРУИ ЧЕРНЫХ ВОЛОС.....	146
Г.....	148
ПРОЩАЛЬНОЕ.....	150
БЕЗ ЦВЕТКА.....	152
Я – ПОЭТ.....	154
СОЛНЕЧНЫЙ ЗАЙЧИК.....	157
ЛЮБИЛ Я В ТОТ МОМЕНТ.....	159
ОТРЕЗВЛЕНИЕ.....	163
ОБМАНУТАЯ КРАСАВИЦА.....	165
НА ЗИМНЕЙ ДОРОГЕ.....	167
НА ЛЕТНЕЙ ДОРОГЕ.....	170
МЕНЯ ТОЖЕ, О, СМЕРТЬ, УПОКОЙ.....	174
ВОЛНА.....	182
ВЕТЕР.....	184
НЕМНОГО ПО ФЕТУ.....	188
СВОБОДА.....	190
АЛЕКСАНДР БЛОК.....	194
ПЕЧАЛЬНАЯ БЕРЕЗКА.....	198
МОТЫЛЕК.....	200
ТЕМНАЯ, БУРАННАЯ НОЧЬ.....	202
ВСЕ ГУЩЕ МРАК НОЧНОЙ.....	204
СТАЛ ГУЩЕ ТЕМНЫЙ ЛЕС.....	206
МЫСЛЬ.....	208
ПЕЧАЛЬНАЯ ПЕСНЬ.....	210
ПАПИРОСА.....	216
КТО УТЕШИТ?.....	218
СОН.....	220
ОДА ГЛАГОЛЬНОЙ РИФМЕ.....	222
ДРУЖБА И СЛЕЗЫ.....	224
ПОЭТУ-СОВРЕМЕННИКУ.....	226
О, ГОСПОДИН НАШ, ГОСПОДИН.....	228
НЕДУГ.....	230
ЗВЕЗДАМ.....	232
ЧАСЫ.....	234

ПОЭМЫ

КОРКЫТ.....	238
БАТЫР БАЛАН.....	262
НА КРУЧЕ ОКЖЕТПЕСА.....	316
СХОДДЕВЯНОСТА.....	325

ПРОЗА

ПРЕГРЕШЕНИЕ ШОЛПАН.....	336
-------------------------	-----